

СУТЬ ПОНЯТТЯ ІННОВАЦІЙ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Голас А. М., Полінкевич О.М.

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк

Поняття «інновація» вперше з'явилося в роботах культурологів ще в ХІХ ст. і означало введення певних елементів однієї культури в іншу. Терміни «інноваційний процес», «нові комбінації», «нововведення» вперше були використані Й. Шумпетером у праці «Теорія економічного розвитку». В Законі України «Про інноваційну діяльність» інновації визначаються як новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [2]. Державна служба статистики України тлумачить це поняття таким чином: «Інновації технологічні – проведення комплексу робіт, які спрямовані на створення й освоєння нових видів продукції і впровадження прогресивних технологічних процесів, а також на значні технологічні зміни продукції і процесів».

Залежно від об'єкта і предмета дослідження інновації можна розглядати:

1) як зміни (Л. Антонюк, А. Поручник, В. Савчук, М. Крупка, Р. Нельсон, С. Уінтер, П. Друкер, Ю. Яковець);

2) як процес (Д. Тідд, Д. Бессант, К. Павітт, Б. Твісс, Б. Санто, вітчизняні економісти І. Школа, І. Буднікевич, О. Лапко, Д. Черваньов, Л. Нейкова);

3) як результат (В. Хіпель, Р. Фатхутдінов, С. Покропивний, Ю. Пімошенко, Г. Хамел, К. Прахалад, Р. Фостер, Д. Карлюк, С. Ілляшенко, О. Біловодська);

4) як нова комбінація, підхід, думка, можливість (Й. Шумпетер, Х. Барнетт, М. Портер);

5) як комерціалізація (Х. Рігс, Р. Ротвелл, П. Гардинер);

6) як перевага (Дж. Сорос, М. Портер).

Крім того, можна виділити два підходи до визначення інновацій: вузький і широкий. Згідно з першим інновація ототожнюється з новою технікою, технологією, промисловим виробництвом. Серед прихильників цього підходу багато відомих економістів, зокрема, Б. Твісс, Б. Санто, Ю. Яковець, В. Хіпель, Х. Рігс та ін. Це зумовлено такими причинами [1, с. 15]: 1) великим значенням науково-технічного прогресу в економічному зростанні будь-якої країни, та технологічних зрушень у виробництві; недооцінкою прогресивних явищ та процесів, що відбуваються в організації, управлінні й соціальних умовах у суспільстві; 2) досить швидко досягнутими вагомими економічними результатами технологічних інновацій (порівняно з іншими видами) та можливістю їх обчислити.

1. Антонюк Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: монографія / Антонюк Л. Л., Поручник А. М., Савчук В. С. – К.: КНЕУ, 2003. – 394 с. 2. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 № 40-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.